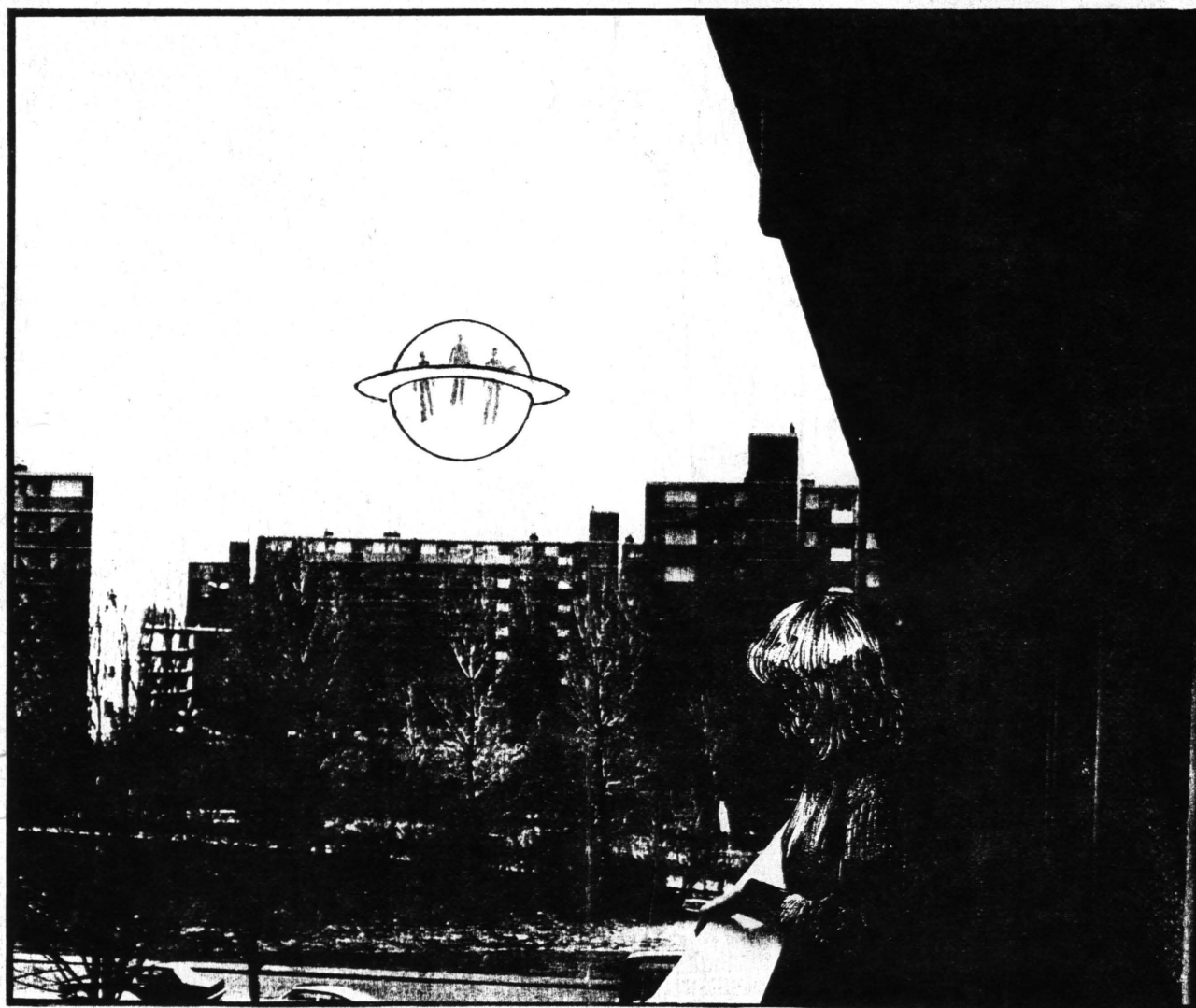

SVLT

ENGLISH
SUMMARY
ON P. 21

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OPGERICHT ONDER
GESAG

UFO en inzittenden te Schiedam ?

p. 10

SVL TIJDSCHRIFT

SVL direktie en uitgave : Wim VAN UTRECHT
Direction GESAG et édition: Jacques BONABOT

ABONNEMENT

SVL TIJDSCHRIFT 300,-BF voor 4 nummers of 1 jaar.
(steunabonnement vanaf 400,-BF)
Storting op PCR: 000-1194979-36 van:
Wim VAN UTRECHT
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

BULLETIN DU GESAG Belgique 340,-FB, étranger 380,-FB pour 4 numéros.
Versement au CCP: 000-0956967-62 de:
Mme Jenny DEDUYTSCHÉ
Leopold I-laan 141
B-8000 BRUGGE

Geen bankcheques a.u.b.!

Pas de chèques bancaires s.v.p.!

INHOUD

- Editoriaal..... 2
(Algemene vergadering van 26 maart 1983)
- Het CASH-LANDRUM voorval..... 3
- CE-melding uit Estland..... 6
- De geboortetrauma hypothese..... 7
(Nieuwe bevindingen)
- Het SVL-onderzoeksnet..... 8
(De medewerkers en hun activiteiten)
- Belangrijke nota i.v.m. het BUFORA-congres..... 9
- SCHIEDAM: 13-14 juli 1979..... 10

SVLT 2/7

COPYRIGHT: SVL-GESAG Belgium

» » » » Een kruis in dit vakje ☐ Uw abonnement is ten einde.

Jaargang 2, N° 7 - juli 1983

Alle correspondentie, vragen om informatie moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCIJNSELEN
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

EDITORIAAL

ALGEMENE VERGADERING VAN 26 MAART 1983

Op initiatief van dhr. Marc BROUX van de vereniging UFO 21 werden verschillende UFOlogische en parapsychologische groeperingen uitgenodigd voor een bijeenkomst in Hasselt. Deze algemene vergadering zou plaatsvinden op 26 maart en twee agendapunten zouden er voorrang krijgen, met name: de onderlinge samenwerking tussen de aanwezige Nederlandstalige groeperingen en de organisatie van het tweede UFO 21 UFO-congres. De vergadering werd een succes in die zin dat de discussies vlot verliepen en dat, niettegenstaande er een twintigtal personen waren komen opdagen, toch iedereen zijn mening naar voren kon brengen.

Ter bevordering van de onderlinge samenwerking stelde de SVL voor om gezamenlijk een dokument te ondertekenen dat toestemming zou verlenen aan elke aanwezige UFO-groepering om artikels uit andermans publikaties over te nemen. Een soort onderling copyright dus. De groeperingen CBOS, UFO 21, UROS, USMZ en SVL ondertekenden het papier.

Eveneens in het licht van een betere samenwerking stelde onze studiegroep voor dat alle UFO-groeperingen voortaan dezelfde vragenlijst zouden gebruiken voor het verzamelen van getuige-verklaringen. Als voorbeeld werden exemplaren van de SOBEPS/SVL-vragenlijst ter inzage rondgedeeld. In deze lijst worden meer dan 70 vragen aan de getuige gericht, waarvan het merendeel beantwoord kan worden door eenvoudigweg de juiste mogelijkheid aan te duiden. De vragenlijst is naar alle waarschijnlijkheid de uitgebreidste ooit in België gepubliceerd. Misschien zou hij dus als standaard-vragenlijst kunnen fungeren. OBOS en UFO 21 waren het hiermee eens, maar van de andere groeperingen mochten we nog geen reactie ontvangen.

In verband met het UFO-congres, dat waarschijnlijk in 1984 zal doorgaan, werden er alleen nog maar voorbereidende gesprekken gevoerd. Zo werden o.a. de positieve en negatieve aspecten van het voorbije congres besproken (zie SVLT 1/3). Er werden al wel enkele concrete voorstellen genoteerd i.v.m. de organisatie van het volgende congres.

Nieuwkomer op de vergadering was de Gentse Werkgroep voor Parapsychologie, een groepering die in de grote wanorde van vermeende paranormale manifestaties een wetenschappelijk bewijs voor deze fenomenen tracht te zoeken. Dat de oprichters van de werkgroep daarbij ernstig te werk willen gaan is gebleken uit hun betoog op de vergadering, alsook uit een brief van werkgroepslid Dirk GONDRY aan de SVL. Interessant hierbij is dat deze onderzoekers kunnen beschikken over een laboratorium van de Gentse Universiteit. Maar vooral ook willen ze erop uit-trekken om mensen te ondervragen die menen zelf ooit een parapsychologische ervaring te hebben gehad. Vlaanderen mag zich gelukkig prijzen met dit serieuze initiatief. Tot nu toe is het parapsychologisch onderzoek in de lage landen steeds een Nederlandse aangelegenheid geweest. Moge daar nu verandering in komen.

(Wim VAN UTRECHT - juni 1983)

AANGEHAALDE GROEPERINGS

Onderzoek-Bureau voor Onbekende luchtobjecten en Sterrenkunde: Hunnenbergstraat 40, 9320 OUDEGEM / UFO 21: Koning Albertstraat 40, 3500 HASSELT / Ufologisch Studiecentrum Midden-Zeeland: Welzingestraat 4, 4335 CW MIDDELBURG (Nederland) / Werkgroep Parapsychologie: Spiegelhof 16a, 9230 MELLE.

HET CASH-LANDRUM VOORVAL

De ervaringen van Betty CASH, Vickie LANDRUM en Vickie's kleinzoon Colby, zijn het onderwerp geweest van ver doorgedreven onderzoekingen en goed gedocumenteerde artikels. Nu de meeste onderzoeksresultaten aangaande deze zaak voorhanden zijn, lijkt het ons een goed idee om het fameuze CASH-LANDRUM voorval ook aan de lezers van SVLT voor te stellen.

Voor de onderstaande samenvatting maakten wij gebruik van teksten uit "THE MUFON UFO JOURNAL" (Nrs: 165, 176, en 178) en van een artikeltje uit het populair-futurologisch "OMNI-MAGAZINE" van februari 1982.

MUFON-medewerker John SCHUESSLER -tevens bezieler van het Project VISIT (zie verder in de tekst)- verrichte het grootste gedeelte van het onderzoek.

*MUTUAL UFO NETWORK (MUFON): 103, Oldtowne Road, Seguin, TEXAS 78155. USA.

°Project Vehicle Internal Systems Investigative Team (Project VISIT): Post Office Box 877, Friendswood, TEXAS 77546. USA.

INLEIDING

TEXAS, 29 december 1980, omstreeks negen uur 's avonds. Een wagen rijdt over de verlaten baan tussen Cleveland en Huffman, ten noorden van het Houston-meer. In de auto zitten Betty CASH (51), Vickie LANDRUM (57) en Vickie's kleinzoon Colby LANDRUM (7). Het drietal is op weg naar hun woonplaats in Dayton.

Dit zijn de omstandigheden waarin de hieronder beschreven waarneming zich afspeelde. Betty, Vickie en Colby zouden Dayton nooit bereiken zonder eerst het slachtoffer te worden van een eigenaardige gebeurtenis. Een gebeurtenis die gevolgen zou hebben voor de rest van hun leven.

DE FEITEN

Tijdens hun rit door het Texaanse landschap had het gezelschap een fel licht kunnen waarnemen dat op enkele kilometers afstand, vlak boven de pijnbomen leek te hangen. Door de dicht beboste omgeving waren ze het verschijnsel uit het oog verloren, maar niet voor lang echter want even later zagen ze vlak voor de auto een reusachtig voorwerp opdoemen, waarschijnlijk hetzelfde tuig dat ze even tevoren boven de bomen hadden zien hangen.

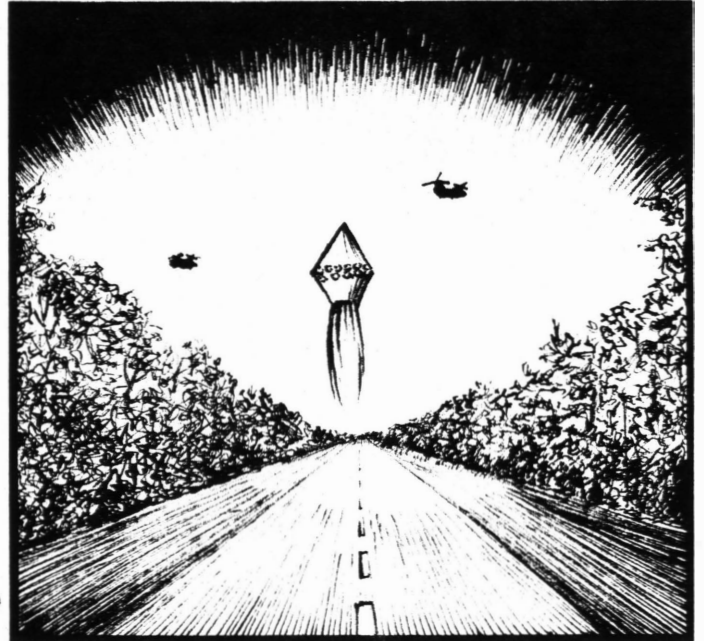
Ze konden nu duidelijk de vorm van een "enorme diamant" onderscheiden. Het voorwerp spuwde regelmatig gele vlammen naar beneden en verspreidde bovendien een verblindend licht waardoor de omgeving er uitzag als bij klaarlichte dag. Gedurende een kort ogenblik dacht Vickie dat Jezus uit die vlammen tevoorschijn zou komen, zo stond het trouwens ook in de bijbelse geschriften voorspeld.

Toen ze op bijna 50 meter van het voorwerp waren gekomen zette Betty de wagen stil uit angst dat ze levend verbrand zouden worden door de gele vlammen die uit het merkwaardige toestel kwamen. De drie getuigen besloten om uit te stappen en de UFO eens van dichterbij te gaan bekijken. De 7-jarige Colby werd toen zo bang dat hij onmiddellijk terug in de auto sprong. Direct daarna kwam ook Vickie op haar besluit terug en voegde ze zich bij haar kleinzoon. Betty daarentegen wandelde naar de voorkant van de wagen en bleef vanuit die positie nog een goede vijf minuten naar het voorwerp kijken. Op het geroep van Vickie keerde ze terug naar de auto. Het handvat van de voordeur bleek echter zo heet te zijn dat ze haar lederen mantel als handbeschermer diende te gebruiken.

Niettegenstaande de koude buitenlucht (de temperatuur schommelde die avond bijna rond het nulpunt) straalde de UFO zo'n intense warmte uit dat de getuigen er misselijk van werden. Steeds wanneer er gele vlammen naar beneden schoten steeg het voorwerp een beetje naar omhoog om direct daarna weer naar de grond te zakken. Uiteindelijk hielden de vlammen op en vloog de reusachtige diamant naar het zuidwesten waar hij uit het zicht verdween. Tijdens de waarneming veranderde de intensiteit van het verblindend licht nooit. Er werd wel een onregelmatig "gebiep" gehoord dat aanhield tot de UFO verdwenen was. Volgens Vickie en Colby waren er ook helikopters boven en achter het voorwerp te zien.

De drie getuigen waren opgelucht dat het vreemde tuig was weggevlogen en Betty koerste nu huiswaarts richting Dayton. Maar na vijf minuten dook het voorwerp terug op. In de nabijheid ervan konden nu meer dan twintig helikopters geteld worden. "De lucht zag zwart van de helikopters!" vertelt Betty, terwijl Vickie aanvult dat het lawaai van hun rotors vergeleken kon worden met dat van een tornado. Ongeveer zeven minuten later verdween het voorwerp hoog in de lucht als een heldere lichtbron die langzaam uitdoofde.

SVL-interpretatie van het diamantvormige voorwerp en de helikopters.

HET ONDERZOEK EN DE GEVOLGEN

Het licht dat de UFO uitstraalde was zo helder geweest dat de helikopters erdoor verlicht werden. Bijgevolg konden de waarnemers deze nadien tot in de kleinste details beschrijven. Met die beschrijvingen heeft John SCHUESSLER kunnen aantonen dat er tenminste twee verschillende helikopter-types geweest moeten zijn. Eén type kon met zekerheid geïdentificeerd worden als de Boeing CH-47 Chinook Helikopter. SCHUESSLER heeft zich daarna nog lange tijd bezig gehouden met het opsporen van personen die bij het incident betrokken waren. Daarvoor belde hij naar zowat alle militaire basissen en officiële instanties uit de streek. Slechts één piloot daagde op en gaf toe die bewuste avond met één van de helikopters gevlogen te hebben. Meer informatie wou hij echter niet kwijt. SCHUESSLER geraakte er tijdens zijn onderzoek van overtuigd dat het Pentagon een bijzondere interesse aan de dag legde voor het CASH-LANDRUM voorval.

Bovendien kreeg de Amerikaanse onderzoeker een onrechtstreekse bevestiging dat er in de nacht van 29 op 30 december 1980 wel degelijk helikopters in dat gebied van Texas opereerden. Politieaanman Lamar WALKER en zijn vrouw beweerden op diezelfde plaats, maar wel vier à vijf uur na de waarneming van de CASH-LANDRUM's, eveneens een groot aantal CH-47's te hebben gezien en gehoord. Ditmaal leek het alsof de helikopters naar een voorwerp op de grond zochten. Ze vlogen in groepen van drie en hadden hun zoeklichten naar beneden gericht.

Maar laten we terugkeren naar de getuigen. Voor hen betekende de ervaring van 29 december nog niet het einde van het verhaal. Toen het drietal die avond na de waarneming in Dayton aankwam deden zich de eerste gevolgen voor. Vickie had hoofdpijn en voelde zich onwel. Met Betty was het nog erger

gesteld. Ook zij had te kampen met verschrikkelijke hoofdpijnen en misse-
lijkheden maar bovendien begon haar hals op te zwellen en verschenen er
rode vlekken op haar hoofd en aangezicht. Zij had immers 5 à 10 minuten
aan eventuele stralingen van het voorwerp blootgestaan, Vickie slechts 3
à 5 minuten en Colby nauwelijks één minuut.

De dagen na het incident ging Betty's gezondheid nog verder achteruit en
diende ze door Vickie, die dacht dat haar vriendin zou sterven, naar het
hospitaal te worden gebracht. Haar lichaam funktioneerde nog amper. Haar
ogen waren volledig opgezwollen en de rode vlekken waren open wonden gewor-
den. Daarbuiten had ze nog last van zwakte, overgeven, buikloop en ook
de hoofdpijnen bleven aanhouden. Ze verloor huidpartijen in het aangezicht
en 50 % van haar haar viel uit. Vickie had vooral last van een verslechterd
zicht (fotofobie of lichtschuwheid) en zou nu zelfs aan één oog blind gewor-
den zijn. Colby had evenals zijn grootmoeder te kampen met een brandend
gevoel in het gelaat. Hij kreeg gedurende enkele weken nachtmerries en
heeft sindsdien ook een panische angst voor helikopters of heldere lichten
in de lucht.

Een team van wetenschappers, ingenieurs en medische specialisten, werkzaam
onder de naam Project VISIT, heeft deze ziektesymptomen grondig bestudeerd
en is tot de konstetatie gekomen dat de medische effecten op Betty, Vickie
en Colby waarschijnlijk veroorzaakt werden door stralingen afkomstig uit
een gedeelte van het spectrum gaande van ultra-violet tot aan de zachte
x-stralen. Volgens Paul STOWE, een medewerker van het Project VISIT en
specialist in de technologische aspecten van de kernfysica, kunnen verschil-
lende door de mens vervaardigde toestellen voor zo'n straling verantwoorde-
lijk zijn geweest. Bijgevolg is het niet uitgesloten dat de onfortuinlijke
getuigen een experimenteel, vliegend testplatform hebben waargenomen. Als
dit het geval was dan kunnen verschillende toestellen de medische effecten
hebben veroorzaakt (bijvoorbeeld een onbeschutte kernreaktor of een op grote
schaal ontwikkeld magnetohydrodynamisch voortstuwingsmechanisme). SCHUESSLER
vermoedt dan ook dat het vuurspuwende tuig een militair voertuig was dat
in moeilijkheden geraakte en daarom een grote hoeveelheid radio-aktiviteit
begon uit te stralen. Hij speculeert verder dat de helikopters er misschien
voor moesten zorgen dat het toestel onmiddellijk zou kunnen weggevoerd worden
in geval het zou neergestord zijn. John SCHUESSLER wijst er in zijn onder-
zoeksrapport op dat Betty en Vickie nooit beweerd hebben dat ze een "vliegen-
de schotel met groene mannetjes" gezien hebben. Ze denken eerder dat het
om een soort door de regering gesubsidiëerde operatie ging. Ook de politie-
man en zijn vrouw die in diezelfde nacht een groot aantal helikopters waar-
namen, kregen dezelfde indruk.

De konfrontatie met het diamantvormige voorwerp betekende in ieder geval
een keerpunt in het leven van Betty en Vickie. Betty was niet meer de ener-
gieke vrouw van vroeger en ze zou zelfs haar plannen om een nieuw restaurant
te openen moeten laten varen. Zullen beide vrouwen ooit weten wie of wat
verantwoordelijk is geweest voor de straling die hun gezondheid ondermijnde?
Hebben Amerikaanse overheidsinstanties schuld aan het incident?

Het CASH-LANDRUM geval lijkt de theorie volgens dewelke de meeste UFO-meldin-
gen betrekking hebben op ultra-geheime aardse toestellen, weer kracht bij
te zetten. Een veronderstelling die door de meesten onder ons misschien
wel te vlug als ouderwets en versleten werd afgewimpeld. Het is trouwens
druppelsgewijs bekend geraakt dat er sinds het einde van de vorige eeuw
al zeer eigenaardig gevormde experimentele en militaire toestellen succesvol
door de lucht gevlogen hebben.

Wim VAN UTRECHT

GE-MELDING UIT ESTLAND

HEIKKI VIRTANEN

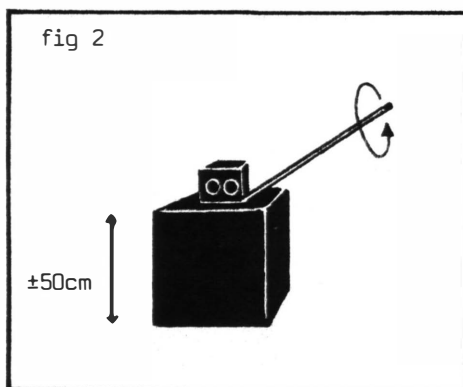
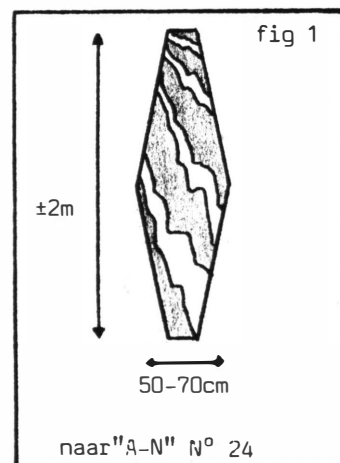
Uit: "AFU-Newsletter" Nr 24 (mei-augustus 1982)*

Deze waarneming werd onderzocht door UFOlogen uit Estland, één van de socialistische sovjet-republieken, gelegen aan de Finse Golf en de Golf van Riga. Details van de waarneming werden doorgespeeld aan enkele Finse collega's toen deze nog niet zo lang geleden een bezoek brachten aan Estland.

Het rapport werd nogal haastig opgeschreven en het is goed mogelijk dat er hier en daar enkele details verkeerd werden begrepen of over het hoofd werden gezien. Er werden ook verschillende gegevens opzettelijk weggelaten om zodoende de identiteit van de Estische getuige en de Estische UFOlogen te beschermen.

De waarneming gebeurde rond 18.00 uur op een zondag in augustus 1980. De getuige, een man, was een paar toestellen aan het nachecken in de nabijheid van een fabriek op één van de Estische eilanden in de Oostzee. Terwijl hij hiermee bezig was zag hij op ongeveer 200 m van zich verwijderd een kleurrijk voorwerp op de grond rusten. Het voorwerp schitterde in verschillende kleuren en de getuige dacht eerst dat het een door de arbeiders achtergelaten toestel was. De man naderde het objekt tot op ongeveer 30 m (fig 1) en zag dat er nog een ander voorwerp naast stond dat geleek op een zwarte kubus van ongeveer een halve meter groot. Er bovenop bevond zich een tweede, maar kleinere kubus. Aan deze merkwaardige vorm was een soort dunne, ronddraaiende buis of pijp vastgemaakt (fig 2).

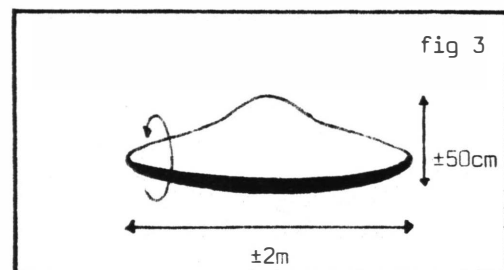
Het voorwerp dat hij het eerst had waargenomen (fig 1) was een cilinder met smal toelopende uiteinden waarop schuine streken van licht bewogen. Die veelkleurige strepen waren meer uitgesproken naar de onderkant toe. Zowel de cilinder als de kubus hadden duidelijke contouren.

Toen de getuige het kleinere voorwerp zag kreeg hij de indruk dat de ronddraaiende pijp de geasfalteerde bodem onderzocht. Ongeveer twintig seconden nadat hij het objekt had opgemerkt, maakte de bovenste kubus een horizontale draai en werden er twee gaten zichtbaar. Op hetzelfde ogenblik kwam er een oranje straal uit die richting. Deze raakte de getuige maar verwondde hem niet. Het was wel alsof de lucht rondom hem warmer werd. Direkt daarna voelde hij zich achterover vallen, nog steeds volledig bewust van wat er gebeurde. Er was geen schok toen hij de grond raakte. In plaats daarvan had de getuige de indruk dat hij op een zacht voorwerp lag.

Vanuit die liggende positie zag hij hoe het veelkleurige voorwerp van vorm veranderde en "in elkaar leek te storten" om uiteindelijk de vorm van een klassieke "schotel" aan te nemen (fig 3). Daarna begon het rond zijn as te draaien waardoor de zwarte onderkant naar de waarnemer werd gericht. De getuige is er niet zeker van wat er met de zwarte kubussen gebeurde, maar hij veronderstelt dat zij op de één of andere manier in het "schotelvormige" voorwerp waren gegaan.

Nadat het objekt verdwenen was kon de man weer opstaan en ging hij terug naar de fabriek. Hij voelde zich echter onwel en zou nog gedurende twintig minuten na het incident misselijk blijven. Zo ver als bekend is waren er geen andere fysiologische effecten.

De getuige durfde de affaire aan niemand vertellen uitgezonderd zijn vrouw, en zelfs zij kreeg het verhaal pas een week na de gebeurtenissen te horen. Later -na zich de nodige moed te hebben ingedronken- riskeerde hij het om zijn ervaringen aan een vriendin te vertellen. Via haar kwamen vervolgens onze Estische vrienden te weten wat er gebeurd was.

Het onderzoek van de landingsplaats gebeurde een jaar na de feiten. Stalen van planten werden verzameld en onderworpen aan verschillende proeven, waaronder ook een test met Kirlian-fotografie. Er werden geen abnormale resultaten genoteerd. Het onderzoek werd bemoeilijkt door het feit dat het incident had plaatsgegrepen in een industrieel gebied. Het is dus mogelijk dat eventuele sporen of restanten werden aangetast. De radio-aktiviteit op de landingssite was normaal. Er zijn geruchten dat er op hetzelfde tijdstip een UFO-waarneming werd gedaan door enkele grensbewakers maar, om begrijpelijke redenen, kon dit niet bevestigd worden.

(*) "AFU-Newsletter" is het tweemaandelijks UFO-tijdschrift uitgegeven door "Archives for UFO-research (AFU): P.O. Box 11027, S-60011 NORKÖPING, Zweden.

Wim VAN UTRECHT vertaalde de tekst van het Engels naar het Nederlands.

*

DE GEBOORTETRAUMA HYPOTHESE

NIEUWE BEVINDINGEN

In SVLT 2/5 publiceerden we op p. 4 en 5 een bijdrage van Jacques BONABOT over de hypothese van Alvin H. LAWSON i.v.m. geboortetrauma's en "UFO-ontvoeringen".

Volgens LAWSON en diens medewerker Dr. William McCALL zouden de vergeten gevoelens die zich voordoen tijdens het geboorteproces terug te vinden zijn in de verhalen van mensen die onder hypnose beweren dat ze door een UFO werden ontvoerd. Dokter McCALL (die al vanaf 1959 hypnose aanwendt bij zijn medische praktijk) heeft in de afgelopen zes jaren 35 "ontvoerden" en andere getuigen onder hypnose gebracht en ondervraagd. Op die hypnose-sessies baseerde LAWSON zijn originele en testbare veronderstellingen.

Onlangs werden nu ook mensen onder hypnose gebracht die beweerden dat ze nog nooit een UFO hadden waargenomen. Aan hen werd gevraagd of ze zich wilden inbeelden dat ze ontvoerd werden door een "vliegende schotel". Het resultaat was dat deze "ingebeelde ontvoeringen" in niets verschilden van de "echt gebeurde ontvoeringen". Dit wekte bij de onderzoekers het vermoeden dat beide soorten verhalen eenzelfde oorsprong hadden, bijvoorbeeld een gemeenschappelijke ervaring zoals de geboorte.

Tijdens één van de experimenten werd een vrouw onder hypnose gebracht en gevraagd of ze zich een ontvoering door een UFO wou inbeelden. Nadien moest ze dan proberen om, nog steeds onder hypnose, haar geboorte te herbeleven. Na afloop van de sessies vertelde de vrouw over de beide ervaringen het volgende: "Alle beelden, kleuren en vormen die ik binnenin waarnam waren hetzelfde. Het leek wel alsof het om dezelfde ervaring ging. Er waren tunnels, en alle kleuren waren rood. Zelfs het idee van in de UFO gebracht te worden. Er scheen een bijna instinktieve reden te zijn om daar binnen te gaan, net zoals er een instinktieve reden was om in de tunnel te gaan die ik bij de geboorte-ervaring had waargenomen".

Momenteel zijn er een aantal experimenten aan de gang met personen waarvan geweten is dat zij bij het geboorteproces problemen hadden. Zij werden eerst teruggebracht tot hun geboorte, en vervolgens een denkbeeldige CE III ingegeven om te zien of daarin de moeilijkheden van de geboorte zouden opduiken. De eerste test was positief. De gehypnotiseerde was een 25-jarige vrouw die bij haar geboorte problemen had omdat zij omgekeerd in de baarmoeder lag en de placenta bij de moeder te laag was ingeplant (gedeeltelijke placenta praevia). Bij de ingebeelde ontvoering had zij iets gelijkaardigs ervaren: zij kwam rugwaarts uit de UFO! Voor zover wij weten is dit de eerste keer dat zoiets in een ontvoeringsverhaal voorkomt.

Naar: Robert WANDERER in "The MUFON UFO Journal" N° 180 (februari 1983).

MUTUAL UFO NETWORK (MUFON): 103, Oldtowne Road, Seguin, TEXAS 78155, USA.

*

HET SVL-ONDERZOEKSNET

DE MEDEWERKERS EN HUN AKTIVITEITEN

Rekening houdend met de huidige toestand van het UFO-onderzoek (de ongeïnteresseerdheid van het publiek en het uitblijven van nieuwe UFO-meldingen en doorslaggevende onderzoeksresultaten) mogen wij ons zeer gelukkig prijzen dat de SVL nu toch is kunnen uitgroeien tot een volwaardige studiegroep. Het SVL-team telt op het ogenblik (juni 1983) vijf vaste medewerkers en kan daarbuiten rekenen op de sporadische hulp van verschillende personen die regelmatig hun steentje bijdragen, ofwel door hun financiële steun of hun hulp bij de technische realisatie van het tijdschrift, ofwel door het opsturen van informatie of het aanbrengen van nieuwe abonnees. Ook hun medewerking is onmisbaar geweest voor de vooruitgang die we sinds 1979 hebben geboekt.

De vijf vaste SVL-medewerkers worden hieronder geportretteerd samen met de activiteiten die ze in de toekomst, en ook nu al ter harte nemen.

DHR. RONNY BLOMME (Jabbeke, W-Vlaanderen)

Dhr. BLOMME bestudeert het UFO-probleem al gedurende verschillende jaren. Vroeger was hij medewerker van de GESAG-SPW waarvoor hij ondermeer een artikel schreef over Fortean-verschijnselen. Hij verrichtte destijds ook twee plaatselijke enquêtes en onlangs slaagde hij erin om een UFO-melding uit Westkerke-Oudenburg te identificeren als onderzoeksballon. Zijn kritische en voorzichtige manier van werken resulteerden in onderzoeksrapporten van prima kwaliteit.

Dhr. BLOMME is doctoraatstudent sterrenkunde aan de Vrije Universiteit van Brussel. Zijn promotor is niemand minder dan Prof. C. DE LOORE, co-auteur van het boek "UFO's en andere Natuurverschijnselen".

Zijn SVL-activiteiten: plaatselijk onderzoek en algemene studie van het verschijnsel.

DHR. LUC DEVINCKE (St.-Amandsberg, O-Vlaanderen)

Luc DEVINCKE (25) is geen onbekende meer voor de lezers van het SVL TIJDSCHRIFT. De resultaten van zijn plaatselijke onderzoekingen werden reeds gepubliceerd in SVLT 1/2 en SVLT 2/5.

Zijn voorstel om een "Belgian UFO Center" op te richten viel aanvankelijk in goede aarde (zie SVLT 1/1 en verder), maar strandde uiteindelijk op de terughoudendheid van verschillende groeperingen.

Luc DEVINCKE heeft een tiental plaatselijke onderzoekingen op zijn naam staan en is daarmee één van de actiefste Vlaamse enquêteurs sinds 1980. Vroeger was hij onderzoeker voor de Brusselse SOBEPS, maar het onderzoeksnet van deze groepering werd een zware klap toegediend toen het hoofd ervan (dhr. Jean-Luc VERTONGEN) in februari van dit jaar besloot om uit de SOBEPS te stappen.

Zijn activiteiten voor SVL: plaatselijk onderzoek en schrijven van artikels en commentaren.

DHR. PIETER HENDRICKX (Linter, Brabant)

Pieter HENDRICKX is de laatste nieuwkomer bij SVL. Hij verklaarde zich in april van dit jaar bereid om op volgende niveaus met onze studiegroep mee te werken: plaatselijk onderzoek, buitenlandse correspondentie, het vertalen van Franse en Engelse teksten en het schrijven van artikels.

Daarbuiten wenst dhr. HENDRICKX ook met de andere Belgische groeperingen actief mee te werken. Hij is vroeger één jaar geabonneerd geweest op het SPW-tijdschrift "UFO INFO" en correspondeert op dit ogenblik met het Australian Co-Ordination Section, wat een afdeling is van het Australische Center for UFO Studies.

DHR. MARTIN HOLWERDA (Rotterdam, Zuid-Holland)

Naar aanleiding van zijn eigen UFO-waarneming van 27 september 1979 te Rotterdam, schreef Martin

HOLWERDA het boek "De Reconstructie van TRECROSS". Daarin geeft hij een gedetailleerd verslag van wat er die dag precies gebeurd was. Martin is lid geweest van de beroepsvereniging "The American Rocket Society" en werkte in zeven verschillende taalgebieden. Na 1965 is hij ondermeer werkzaam geweest met beeldverwerkende computers.

Zijn activiteiten voor SVL: doorsturen van informatie en plaatselijk onderzoek.

DHR. NESTOR LIBERT (Zottegem, O-Vlaanderen)

Dhr. LIBERT (47) is al zo'n 10 jaar in het UFO-verschijnsel geïnteresseerd. Sinds hij in oktober 1982 akkoord ging om met SVL mee te werken, onderzocht hij reeds twee meldingen uit Oost-Vlaanderen.

Zijn activiteiten: doorsturen van krantenknipsels en plaatselijk onderzoek.

Buiten deze vijf onderzoekers kan de SVL rekenen op de medewerking van EXOBIOS, een groepering uit Lier (Antwerpen) die de mogelijkheid van buitenaards leven of de exobiologie bestudeert. EXOBIOS beschikt over een klein laboratorium waar mikroskopische en chemische analyses mogelijk zijn. Mochten er zich in de toekomst UFO-meldingen met fysische effecten voordoen in de omgeving van het Vlaamse landsgedeelte, dan kunnen wij met eventuele bodemonsters e.d. bij hen terecht. Het adres van EXOBIOS: Jacques DE KEYZER, Lindenstraat 10, 2500 LIER.

Vermelden we tenslotte nog de heren Fredi DEWINDT uit Evergem (W-Vlaanderen) en Rudy DE GROOTE uit Wondelgem van wie we regelmatig informatie mogen ontvangen, alsook Dirk HAERTJENS (die zo welwillend is geweest om zijn fototechnische apparatuur ter onzer beschikking te stellen) en Dirk VAN LOOY (voor zijn hulp bij de technische realisatie van het tijdschrift).

AAN AL DEZE PERSONEN ONZE GEMEENDE DANK !

BELANGRIJKE NOTA I.V.M. HET BUFORA-CONGRES

Volgens de Engelse UFO-tijdschriften "OSEAP Journal" (Vol 1, N° 2) en "UFO Research Review" (Vol 7, N° 3) zou het derde internationale UFO Congres van 27, 28 en 29 augustus niet in Buckinghamshire doorgaan maar wel in Londen.

Omdat de precieze plaats van het derde BUFORA-congres nog niet bekend is stellen wij voor dat alle lezers die er naar toe willen gaan, schriftelijk contact opnemen met de studiegroep (Oever 28, 2000 Antwerpen). Zodoende hopen wij u dan nog tijdig te kunnen verwittigen waar het congres zal plaatsvinden.

"OSEAP Journal": uitgegeven door OSEAP (Organization for Scientific Evaluation of Aerial Phenomena): 170 Henry Street, Crewe, CHESHIRE CW1 4BQ, Engeland.

"UFO Research Review": uitgegeven door NUFOIS (Nottingham UFO Investigation Society): 443 Meadow Lane, NOTTINGHAM NG2 3GB, Engeland.

GEEN "RECENTE MELDINGEN"...

Sinds de uitgave van het vorig SVL Tijdschrift bereikte ons geen enkele UFO/IFC-waarneming die het afgelopen half jaar gedaan werd. Jammer genoeg moeten we deze rubriek dus weer instellen tot het volgend nummer.

SCHIEDAM (Z-HOLLAND): 14-7-1979

CE III-MELDING UIT EEN DICTBEVOLKT GEBIED

WIM VAN UTRECHT & MARTIN HOLWERDA

1. INLEIDING

In de zomer van 1979 stuurde mejuffrouw B. een briefje naar een UFO-groepering waarvan de naam echter niet meer achterhaald kon worden. Samen met haar vriend, de heer A., was zij in die periode getuige geweest van een merkwaardig verschijnsel waarvoor zij geen bevredigende verklaring had gevonden. Jammer genoeg werd er destijds geen gevolg gegeven aan haar brief. De groepering in kwestie zou zich niet met het onderzoek van UFO-meldingen hebben beziggehouden.

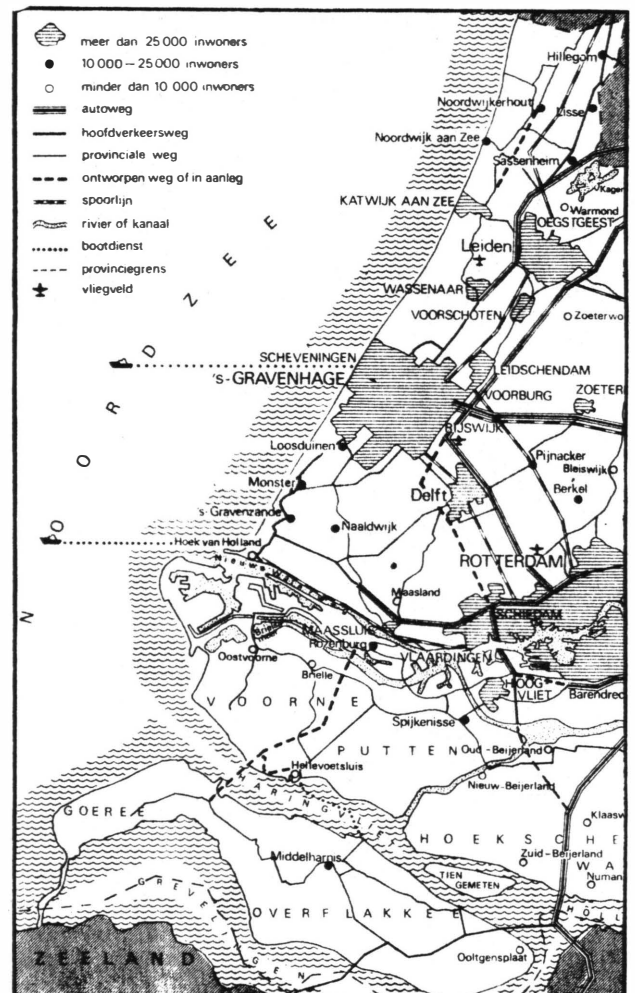
Het was pas drie en een half jaar later dat mej. B. de groepering UFO 21 contacteerde. Haar brief werd naderhand niet meer teruggevonden in de dossiers van deze vereniging, maar dhr. Marc BROUX, bezieler van UFO 21, had wel een SVL/SOBEPS-vragenlijst naar de getuigen opgestuurd. Op 19 februari vulde mej. B. die lijst in en stuurde ze hem terug op naar dhr. BROUX samen met een verslag van de gebeurtenissen dat ze de morgen na haar waarneming had opgesteld. Daarin beschreef zij alleen maar een eigenaardig voorwerp dat laag boven de grond vloog, maar in de vragenlijst vermeldde zij nu dat ze ook "zwarte schimmen" gezien had door de wand van het voorwerp.

Het lag voor de hand dat een plaatselijk onderzoek nodig was wilden we meer klaarheid in de zaak brengen. Afspraken werden gemaakt en op 9 april 1983 bezochten Martin HOLWERDA en ikzelf de waarnemingsplaats.

2. WAARNEMINGSPLAATS

Schiedam is een dichtbevolkte gemeente in de provincie Zuid-Holland. Het ligt aan de Nieuwe Maas ten westen van Rotterdam, en telt meer dan 80.000 inwoners. Schiedam vormt met Rotterdam een samenhangend stadsgebied en is in het openbaar vervoer van deze stad opgenomen. De oude industriestad was vroeger vooral bekend om zijn jeneverstokerijen, maar de betekenis daarvan is thans aanzienlijk minder. Belangrijker is de bedrijvigheid in de scheepsbouw, metaalindustrie, constructiewerkplaatsen, drukkerijen, verffabrieken en chemische industrie. Er is ook een glasfabriek. Tot Schiedam behoort ook de vroegere gemeente Kethel. Helemaal in het noorden van Schiedam ligt nu de nieuwe wijk van Kethel. Centrum daarvan is het Bachplein waar rond vijf grote flatgebouwen staan die het uitzicht op het achterliggende polderlandschap belemmeren. De flats zijn in wijzerszin genummerd en het gebouw waar mej. B. woont is het flatgebouw nr 1. Aangezien de getuigen anoniem wensen te blijven kunnen we het exacte adres niet vermelden. De waarneming gebeurde vanaf het balkon van het appartement waar zij met de rest van het gezin woont.

(Raadpleeg ook de bij dit rapport afgedrukte foto's en kaartjes die een gedetailleerdere indruk geven van de waarnemingssite en de omgeving.)

3. DE GETUIGEN

Mejuffrouw B. (° 01/06/1961) is werkzaam in het Akademisch Ziekenhuis van Rotterdam. Sinds enkele weken voor de waarneming was ze daar beginnen werken als bediende. Als hobby beoefent zij samen met haar vriend de karatesport.

B. beweert enkele parapsychologische ervaringen te hebben gehad. Deze zouden zich bijna uitsluitend beperkt hebben tot het "voorvoelen" van sterfgevallen uit haar familie-of kennissenkring. Het horen van een stem en van een gil, het voelen van een pijn in de borststreek, evenals een gevoel van misselijkheid, zijn volgens haar gewaarwordingen geweest die zich voordeden op het tijdstip dat er een goede kennis of een familielid overleed. Deze gewaarwordingen bleken trouwens goed overeen te komen met de oorzaak van de overlijdens.

Anderzijds beweert B. ook voorspellende dromen te hebben gehad die verband hielden met krantenartikels over UFO's. Steeds wanneer zij over UFO's droomde stond er de volgende morgen een artikel over dat onderwerp in de krant. Ook gebeurde het dat zij over een UFO-dokumentaire droomde terwijl deze buiten haar weten om op datzelfde ogenblik door de televisie werd uitgezonden. Zij denkt niet dat die ervaringen voortvloeien uit haar UFO-waarnemingen.

Op circa 14-jarige leeftijd zou B. voor de eerste maal een merkwaardig voorwerp in de lucht gezien hebben. Het ging toen om een "spierwitte ovaal". Geen andere details werden opgemerkt. Ook haar broer zou nog net de verdwijning van dit voorwerp hebben waargemaakt.

B. heeft een erg rustige persoonlijkheid. Zij heeft geen definitieve mening over de UFO's die zij heeft waargenomen, maar denkt wel aan een buitenaardse oorsprong. Vermelden we nog dat zij op het ogenblik van de waarneming contactlenzen droeg.

De heer A. (° 12/06/1959) was in 1979 werkzaam als chauffeur. Zijn taak bestond erin om allerhande documenten van de ene firma naar de andere te vervoeren. Momenteel werkt hij als hersteller van televisie-, radio- en video-apparatuur. Zijn interesse voor de elektronica sluit daar goed bij aan. Verder houdt hij zich bezig met fotograferen, zwemmen, motorrijden en evenals zijn vriendin doet A. aan karate. Het karakter van de jongeman is wat losser dan dat van zijn vriendin. Het enthousiasme waarmee hij zijn verhaal vertelde overrompelde de onderzoekers soms in die mate dat zij regelmatig de wenkbrauwen fronsten en af en toe zelfs de draad van het verhaal dreigden te verliezen. Op de geloofwaardigheid van de getuigen komen we terug in punt 9.

4. DE FEITEN VOLGENS MEJ. B.

(Deze samenvatting van de feiten werd opgesteld met behulp van het verslag dat mej. B. de morgen na de waarneming resumeerde. Ook de verklaringen die ze deed tijdens het interview van 9 april 1983 en de vragenlijst die B. op 19 februari 1983 invulde, werden voor de samenvatting gebruikt.)

EERSTE FASE

Het was in de nacht van 13 op 14 juli 1979, omstreeks 00.45 u dat A. afscheid nam van zijn vriendin. Hij had samen met haar de avond doorgebracht en het was ondertussen tijd geworden om terug naar Rotterdam te rijden. De andere leden van het gezin waren al gaan slapen.

Het weer was goed en mej. B. bleef nog even op het balkon staan om haar vriend uit te zwaaien.

Het appartement bevindt zich op de derde verdieping van flat nr 1 (zie kaartje van de waarnemingsplaats op p. 19, daarop hebben we de woonplaats van mej. B. bij benadering aangeduid teneinde de identiteit van de getuigen niet prijs te geven). Op het ogenblik dat A. de trap afstapte bemerkte B. links van zich twee oranje lichten die onbeweeglijk in de lucht hingen. De weken voordien hadden zij al verscheidene keren vreemde lichtverschijnselen opgemerkt. Ditmaal hingen de lichten tussen flat nr 4 en flat nr 5. Ze waren duidelijk omljnd en hadden veel weg van kleine koplampen. Of het om één of twee voorwerpen ging was niet duidelijk. De lichten knipperden aan en uit met regelmatige intervallen van ongeveer één seconde. Ze bewogen niet en hingen ter hoogte van de vierde of vijfde verdieping van flat nr 4. Ze bevonden zich wel achter dit gebouw, vermoedelijk boven het polderlandschap dat zich daar uitstrekt.

Het meisje besloot om haar vriend te roepen. Deze was trouwens al beneden aangekomen en bevond zich nu onder haar op het Bachplein. Vanuit deze positie kon B. het verschijnsel echter niet

waarnemen omdat het zicht van daaruit belemmerd wordt door enkele kleine klaslokalen die zich op het plein bevinden. B. snelde terug de trap op en voegde zich bij zijn vriendin op het balkon. Maar de oranje lichten hadden zich ondertussen traag in beweging gezet en waren nu achter flat nr 5 verdwenen (in oostelijke richting). De waarneming had ongeveer één minuut geduurd.

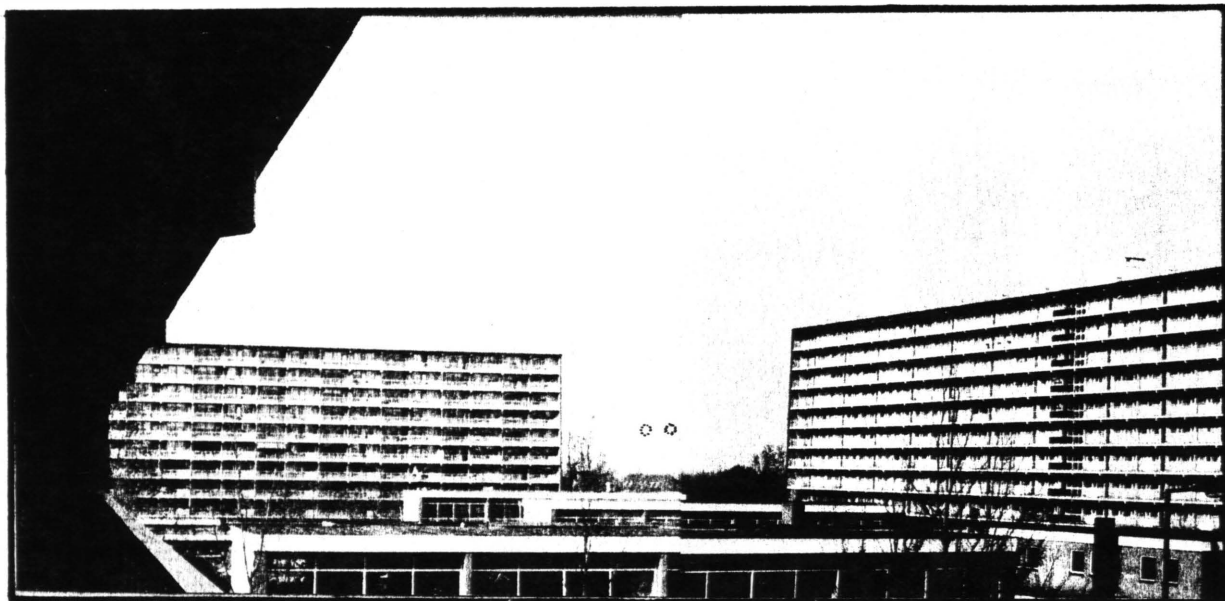
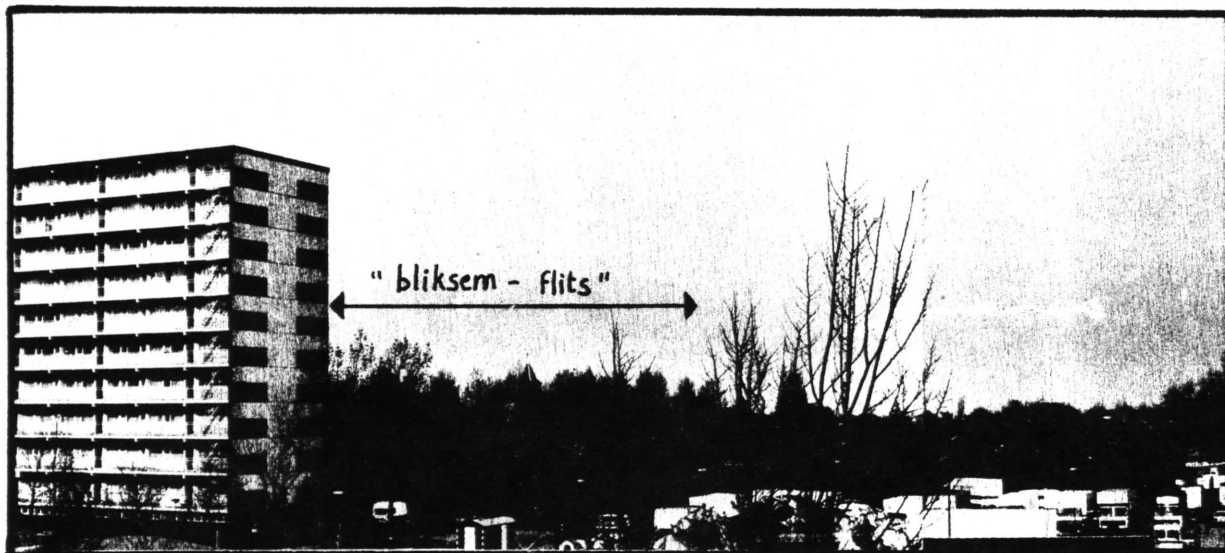

Foto-montage van de eerste fase: we zien flat nr 4 en flat nr 5 met daartussen de oranje lichten. De foto werd genomen vanaf het balkon waar mej. B. zich bevond toen ze haar waarneming deed.

TWEDE FASE

De getuigen besloten om samen nog enkele minuten te blijven wachten en te zien of de lichten achter de flat vandaan zouden komen, maar in plaats daarvan zagen ze een ander eigenaardig lichtverschijnsel. Vanaf flat nr 5 tot een eindje voorbij de kerk van Kethel zagen ze, recht voor zich, een "hele grote en brede flits" die dat gedeelte van de hemel gedurende een fraktie van een seconde oplichtte. Kort daarna was er een tweede maar smallere lichtflits. B. is van mening dat het geen gewone bliksem kan geweest zijn. "Het was trouwens mooi weer en het regende niet", zo vertelde ze ons tijdens het onderzoek. Dhr. A. kon zich alleen nog maar herinneren dat er enkele weken voor die 14de juli op diezelfde plaats een vreemd voorwerp was verschenen dat een gelijkaardig licht verspreidde (zie punt 5).

De tweede fase: twee horizontale "bliksemflitsen" verschijnen rechts van flat nr 5.

DERDE FASE

Ongeveer vijf minuten later -het was nu al één uur door- zagen de waarnemers een oranje licht tussen flat nr 4 en flat nr 5. Deze keer was er maar één licht. Het ging niet aan en uit, en leek ook kleiner dan de twee lichten die mej. B. ongeveer een kwartier daarvoor op die zelfde plaats had kunnen waarnemen. Zij vermoedt dat het licht nu tweemaal zo ver weg was. Het bewoog bovendien in tegengestelde richting en verdween nu achter flat nr 4, dus naar de linkerkant, richting west-noordwest.

VIERDE FASE

Omstreeks 01.10 u stonden de getuigen nog wat na te praten over hun juist gedane waarnemingen, toen zij plots rechts van zich een vreemd voorwerp van achter hun flat tevoorschijn zagen komen. De UFO vloog met een matige snelheid in noordoostelijke richting en verdween tenslotte boven flat nr 5 uit het zicht. We citeren uit het verslag dat mej. B. op 14 juli 1979 opstelde: "Deze UFO vloog niet zo hard en hij was behoorlijk dichtbij. Je zag nu zuiver een grote oranje-rode bol die in zijn geheel (heel de binnenkant dus) aan- en uitknipperde. Er omheen in't midden kon ik 'n grote geel-witte schijf ontdekken. De bol was ongeveer net zo groot als een bal. Hij maakte 'n geluid dat een beetje op dat van een vliegtuig leek, maar 't was toch anders, zachter ook. De UFO liet geen streep in de lucht achter. De UFO moest ook niet naar't vliegveld al vloog hij wel die richting uit. Hij vloog echter meer links richting Delft. Ook ging hij niet lager vliegen".

Na deze waarneming zagen de getuigen nog een wit lichtpuntje dat zich traag langs de hemel voortbewoog (satelliet), alsook een komeet en een vliegtuig.

Tijdens het vraaggesprek dat wij met mej. B. voerden werd deze laatste fase heel wat spektakulairder verhaald. Hetzelfde was ook al opgevallen toen wij de vragenlijst doornamen die zij op 17 februari 1983 voor ons invulde. Het saturnus-vormige voorwerp zou volgens deze recentere verklaringen op slechts een twintigtal meter boven de parkeerplaats van het Bachplein gevlogen hebben, om uiteindelijk achter het flatgebouw nr 5 te verdwijnen. Het gevolgde traject zou ook lichtjes gebogen zijn geweest. Bovendien vertelt mej. B. nu dat er binnenin de doorzichtige UFO "zwarte schimmen" werden opgemerkt. "Het waren er twee of drie, en ze waren erg slank gebouwd. Ik kon geen details zien zoals hun kleding of gelaatstrekken, maar ik meen me te herinneren dat de figuur die het meeste naar rechts stond de hand ophief. De silhouetten leken met de rug naar mij toe gericht en ik denk niet dat ze ons gezien hadden. In de bol zelf kon ik geen apparatuur of iets dergelijks waarnemen", aldus mej. B. tijdens het interview. Van ramen of patrijspoorten was er volgens haar geen sprake. (Zie ook onze reconstructie van haar recente verklaringen op de voorpagina van dit nummer.)

Toen we mej. B. vroegen waarom zij in haar eerste getuigenis geen melding maakte van de "zwarte schimmen" antwoordde zij dat ze dit opzettelijk had vermeden omdat haar verhaal anders "te ongelooflijk" had geklonken.

In de loop van ons plaatselijk onderzoek preciseerde zij nog dat het zacht ronkend geluid dat de bol maakte, moeilijk met iets vergeleken kan worden. Ze denkt dat het voorwerp ongeveer zo groot was als een helikopter, maar dan zonder de staart erbij.

Tijdens het onderzoek van 9 april 1983 maakte mej. B. deze schets van het voorwerp en de inzittenden.

Op de volgende bladzijde vindt u een SVL-interpretatie van de waarneming, uitgevoerd naar de beschrijvingen van mej. B. Links ziet men het flatgebouw nr 5 en rechts daarvan de UFO enkele ogenblikken alvorens hij uit het zicht verdween.

5. DE FEITEN VOLGENS DHR. A.

(Deze samenvatting is volledig gebaseerd op het verhaal dat dhr. A. vertelde tijdens het interview van 9 april 1983.)

A. herinnert zich nog maar bitter weinig van de gebeurtenissen. De feiten dateren trouwens al van vier jaar terug. Volgens A. waren er meerdere waarnemingen en lagen die verspreid over verschillende weekends. Gedurende de weken voor de spektakulaire feiten van 14 juli 1979 was er al minstens vijf keer een ovaalvormig voorwerp boven de horizon verschenen (zie ook bij punt 4). Steeds ging het om een "spierwit" voorwerp, "redelijk groot maar toch kleiner dan de maan. Er waren een viertal patrijspoorten zichtbaar en uit de onderkant kwamen er lichtflitsen (waarschijnlijk van een geel-oranje kleur)". Meestal deed dit verschijnsel zich voor tussen 21.00 u en 22.00 u, en telkens kwam het tevoorschijn vanachter flat nr 5. Het daalde dan langzaam tot het achter de bomen en gebouwen aan de horizon verdwenen was. Op die plaats kon men dan nog een ijle lichtkrans zien. A. had de indruk dat die het landschap zwakjes verlichtte.

Tijdens één van die waarnemingen zouden de getuigen een polaroid-foto van het voorwerp gemaakt hebben, maar aangezien het op dat ogenblik te donker en te mistig was, kwam er geen UFO op het papier te voorschijn en werd de foto in de prullemand geworpen...

Ook de moeder van mej. B. zou van dit regelmatig terugkerende verschijnsel getuige zijn geweest. Zij bevestigde dit tijdens onze enquête. De politie van Schiedam werd van de gebeurtenissen telefonisch op de hoogte gebracht en zouden het voorval genoteerd hebben zonder er verder gevolg aan te geven. Wegens tijdgebrek hebben de onderzoekers dit detail echter niet kunnen controleren.

Een helikopter lijkt de meest waarschijnlijke verklaring voor deze reeks waarnemingen. Het spierwitte licht kan het felle zoeklicht geweest zijn van een helikopter. Wanneer dit vanuit een bepaalde hoek wordt waargenomen dan ziet men een "witte ovaal". Ook de gedragingen van de "UFO" wijken niet af van die van een helikopter. De patrijspoorten werden er misschien in de loop van de jaren bij gedacht.

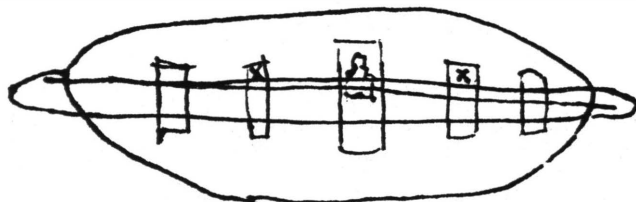
HET SATURNUS-VORMIGE VOORWERP EN DE SCHIMMEN

Zoals we al schreven herinnert dhr. A. zich niet veel meer van de gebeurtenissen die zich in de nacht van 13 op 14 juli 1979 voordeden, met uitzondering dan van de vierde fase. Die waarneming was ook volgens A. zonder twijfel de meest spektakulaire van de hele reeks. Volgens hem ging het echter niet om een bol maar om een ellipsvormig voorwerp. Hij beschrijft het als een grote, oranje-witte zeppelin met een ring er omheen van ongeveer dezelfde kleur, maar misschien wel iets bleker. De heer A.: "Er waren ook een aantal patrijspoorten of ramen zichtbaar door dewelke ik drie à vier donkere schimmen kon zien. Deze figuren bewogen af en toe en het was alsof ze verkennend rondkeken. Alleen hun hoofd en bovenlichaam waren zichtbaar, maar alles wat ik kon zien was een zwart silhouet."

Hoewel hij op zijn schets van het voorwerp de patrijspoorten rechthoekig voorstelt is hij van hun juiste vorm niet meer zeker. Mogelijks werden ook hier de patrijspoorten er onbewust bij gedacht om het aannemelijk te maken dat er wezens gezien werden door de wand van een blijkbaar solide voorwerp.

A. denkt dat de UFO zich met een snelheid van amper 5 à 10 km/u, over een rechtlijnig traject voortbewoog. "Het vloog zeer laag, ongeveer 5 meter hoger dan onze positie. Misschien deden ze dat wel om de radar te ontwijken", aldus nog dhr. A. De reële diameter van het object schat hij op ±15 meter, wat ongeveer 4x groter is dan de schatting van zijn vriendin. De UFO zou minstens 20 seconden zichtbaar zijn geweest alvorens hij achter flat nr 5 verdween ter hoogte van de vierde of vijfde etage.

De UFO en de wezens zoals dhr. A ze voor ons tekende:

6. METEOROLOGISCHE GEGEVENS

Het KNMI in De Bilt bezorgde ons een zeer uitvoerig en gedetailleerd overzicht van alle meteorologische gegevens voor vrijdag 13 en zaterdag 14 juli 1979. Het weerstation dat het dichtst bij Schiedam ligt is dat van de luchthaven van Rotterdam. De metingen die opgetekend werden op het tijdstip van de waarnemingen (tussen 24.00 en 02.00 u Midden-Europese zomertijd) hebben wij als volgt samengevat:

Bewolking: Er hing die nacht een lichte altocumulus- en cirrusbewolking.

De onderste wolkengrens bevond zich op circa 3.500 meter en slechts 1/8 van de hemel werd door de wolken bedekt.

Wind: Er woei een zwakke veranderlijke wind met een snelheid variërend tussen 1 en 3 knopen (1 knoop = 0,515 m/sek).

Horizontaal zicht: Tot 800 à 900 meter.

Weersgesteldheid: Het regende niet maar er kwam wel een lichte mist opzetten.
De temperatuur schommelde tussen 9,9° en 11,6°C.
De luchtdruk op stationsniveau bedroeg 1023,7 mbar.
Relatieve vochtigheid: 96 %.

De beweringen van de getuigen die meenden dat het gedurende de waarnemingen redelijk goed weer was (ongeveer 10°C), dat het niet regende en dat er bijna geen wind was, stemmen volledig overeen met deze gegevens. Volgens dhr. A. kwam er in die periode regelmatig mist opzetten, en ook dit klopt uitstekend met de informatie die het KNMI ons verstrekke.

7. ASTRONOMISCHE GEGEVENS

Onze medewerker Ronny BLOMME (doctoraatstudent sterrenkunde aan de Vrije Universiteit van Brussel) berekende voor ons de astronomische gegevens voor 14 juli 1979. Hij deed dit met behulp van een computerprogramma geschreven door Jan PAREDIS (student informatica aan diezelfde universiteit). Het gaat hier om een computertechniek waardoor de stand van de zichtbare sterren voor elk gekozen tijdstip berekend kan worden, en zelfs visueel op papier wordt uitgetekend. Ronny BLOMME liet het programma draaien met de volgende gegevens:

Datum: 14/07/1979

Uur: 01u10 zomertijd

Plaats: 51°NB, 4°OL (dit zijn niet de exacte coördinaten van de gemeente Schiedam, maar het verschil valt te verwaarlozen)

Uit de sterrenkaart die de computer produceerde leren we dat er die nacht geen enkele heldere ster aanleiding heeft kunnen geven tot de waarnemingen die mej. B. en dhr. A. beschrijven.

De helderste sterren (Cappella, Wega, ...) stonden die nacht alle buiten het gezichtsveld van de waarnemers. Enige uitzondering vormt de ster Arcturus die zich op het ogenblik van de feiten bijna pal in het westen bevond, op een hoogte van bijna 30° boven de horizon. Dit wil zeggen rechts van flat nr 5, op de plaats waar het saturnusvormige voorwerp zou verdwenen zijn, en waar ook de spierwitte ovaal en de lichtflitsen werden opgemerkt. Dat Arcturus verantwoordelijk was voor deze verschijnselen mag uitgesloten worden, rekening houdend met de beschrijvingen van de getuigen en het feit dat de helderheid van dat hemellichaam niet van die aard is om iemand zo overtuigend te misleiden.

Wat de maan en de zichtbare planeten aangaat berekende dhr. BLOMME deze gegevens:

De maan: hoogte = 10°

azimut = 292° (vanaf zuid over west gerekend)

aspekt: k = 0,77 (d.w.z. dat de maan voor 77 % verlicht was)

Het was bijna halverwege volle maan en laatste kwartier.

De maan stond dus in de rug van de getuigen. Mej. B. dacht dat deze rechts van haar "boven de Mozartlaan" hing en dat de maan in haar eerste kwartier stond. Zij geeft toe dat ze daar niet zeker van is. Onze aardsatelliet kan in ieder geval niet de oorzaak geweest zijn van een misinterpretatie, aangezien zij zich buiten het gezichtsveld van de waarnemers bevond.

Venus en Mars bevonden zich aan de verkeerde kant van de zon, m.a.w. ze waren slechts voor zonsopkomst zichtbaar.

Mercurius, Jupiter en Saturnus bevonden zich alle drie onder de horizon.

ALS CONCLUSIE KUNNEN WE DUS MET ZEKERHEID STELLEN DAT EEN ASTRONOMISCHE VERKLARING MOET UITGESLOTEN WORDEN.

8. MOGELIJKE VERKLARINGEN

Op slechts 4,5 km ten noordoosten van het Bachplein bevindt zich de luchthaven van Rotter-

dam. Het staat dus vast dat er geregeld vliegtuigen en helikopters op geringe hoogte over het Bachplein vliegen. We weten dat de heldere verlichting en soms ongewone manoeuvres van vliegtuigen en helikopters dikwijls aan de basis liggen van UFO-meldingen. Zelfs personen die met deze toestellen vertrouwd zijn worden er wel eens door verrast. Sommige vliegtuigen zijn voorzien van zogeheten "strobe-lights" die over een afstand van circa 90 km zichtbaar zijn, en dit ongeacht de duisternis of het weertype. Grote vliegtuigen dragen meestal twee roterende "anti-collision-lights" (anti-botsing-lichten), één onder de romp en één op het staartvlak of midden op de romp (1). Deze rode zwaailichten kunnen op een horizontale lijn komen te liggen wanneer het vliegtuig zich in een schuine stand bevindt, wat dikwijls het geval is vlak voor de landing. De eerste fase (beschreven op p. 11 en 12) komt vrij goed overeen met deze voorstelling. Dat mej. B. de indruk kreeg dat de lichten eerst stilstonden alvorens langzaam te bewegen was misschien te wijten aan een optisch bedrog. De knipperlichten (of zwaailichten; de gelijkenis is duidelijk) bewogen zich trouwens in de richting van de luchthaven. Waarschijnlijk had een landend vliegtuig de anti-botsing-lichten aangestoken om in het mistige weer geen risico's te lopen. Die lichte mist kan er tevens de oorzaak van zijn dat de waarnemer geen landings- of navigatielichten opmerkte.

Interessanter is de verschijning van de "bliksemflitsen" tijdens de tweede fase. Het had in de loop van de 13de juli wel af en toe geregend, maar van buien of onweer was er geen sprake. Omstreeks 20.00 u was het opgehouden met regenen. Volgens het KNMI in De Bilt waren er geen bliksems op het tijdstip van de waarnemingen.

Vermeldenswaard is het feit dat de getuigen niet konden weten dat UFO-waarnemingen wel eens ingeleid worden door heldere flitsen of "bliksems", en dat dit niet uitzonderlijk is maar zelfs vrij regelmatig gemeld wordt. Al bij al is ook deze tweede fase van weinig belang: de verschijnselen duurden amper één seconde.

Aan de waarneming van een klein en traag bewegend licht, zoals in de derde fase beschreven wordt, kan al evenmin veel belang gehecht worden. De waargenomen details zijn te beperkt om zich een zinvolle mening te vormen van wat dit licht geweest kan zijn.

De vierde fase is de belangrijkste. Ditmaal werd er een ongewoon voorwerp van dichterbij waargenomen en waren er verschillende details zichtbaar. Als we de beschrijvingen van het saturnusvormige object bekijken dan lijkt het onwaarschijnlijk dat de getuigen een conventioneel voorwerp verkeerd interpreteerden. De waarnemers zijn formeel: "Het voorwerp was scherp omlijnd en straalde over heel het oppervlak licht uit".

CONCLUSIE: HET ZOU VOORBARIG ZIJN OM EEN DIREKT VERBAND TE LEGGEN TUSSEN DE VERSCHILLENDE FASEN. VOORAL DE WAARNEMING VAN HET SATURNUSVORMIGE VOORWERP IS INTERESSANT EN VERDIENT AL ONZE AANDACHT.

Maar laten we, alvorens definitieve conclusies te trekken, eerst nagaan hoe betrouwbaar de getuigen zijn en eens kijken of we hun verhaal letterlijk mogen nemen.

9. GELOOFWAARDIGHEID VAN DE GETUIGEN

Tijdens het interview vertelde mej. B. zeer rustig en geloofwaardig het verhaal van haar vreemde ervaring. Zij toonde zich erg geduldig bij het beantwoorden van de vele vragen die kort na elkaar op haar afgevuurd werden, en maakte daarbij gebruik van het verslag dat zij op 14 juli 1979 van haar waarneming had samengevat. Voortdurend viel zij terug op dit geheugensteuntje om de feiten terug helder voor de geest te halen.

De antwoorden die dhr. A. gaf waren daarintegen verwarrender. A. deed zijn verhaal met zoveel enthousiasme dat we het nadien verdraaid moeilijk hadden om zijn getuigenis te reconstrueren aan de hand van de notities die we tijdens het onderzoek hadden opgetekend.

Na de afzonderlijke ondervragingen werd er nog wat nagepraat over de punten waar beide getuigenissen duidelijk met mekaar verschilden. Uit die gezamenlijke confrontatie bleek dat de getuigen, ondanks de vele tegenstrijdigheden die werden genoteerd, toch min of meer bij hun eigen verhaal bleven. A. herinnert zich de waarneming minder goed dan B. en geeft toe dat het relaas van zijn vriendin waarschijnlijk dichterbij de waarheid ligt dan het zijne.

Ook hij had de morgen na de waarneming opgeschreven wat hij gezien had, maar dit verslag zou in de loop van de jaren verloren zijn geraakt. Volgens Mej. B. kwam zijn verslag zo goed overeen met het hare, dat dit voor hun het bewijs was dat ze niet gedroomd hadden, en dus werkelijk hetzelfde voorwerp hadden waargenomen. Nu in 1983 leggen beide getuigen er de nadruk op dat de feiten al vier jaar oud zijn, en dat verschillende zaken daarom wel voorgevoeld onzeker zullen blijven.

NEGATIEVE EN POSITIEVE ASPEKTEN

Tot op de dag van vandaag hebben B. en A. geen nieuwe waarneming gedaan. Hun ervaring met de saturnusvormige UFO op 14 juli 1979 was het hoogtepunt van een aantal "inleidende" waarnemingen, en was meteen ook de laatste van de reeks. We kunnen ons indenken dat de getuigen, na het zien van een aantal onduidelijke lichtverschijnselen, het verlangen hadden om nu ook eens een UFO van dichterbij te observeren. Waren die verlangens misschien van enige invloed geweest op de verschijning van het saturnusvormige voorwerp? Een punt waar wij mee verveeld zitten is namelijk dat mej. B. voor de waarneming het "UFO-fotoboek" van MALTHA-NER en SCHNEIDER gekocht had (2). In dit dokumentatieboek staan trouwens verschillende gevallen beschreven die opvallend veel gelijkenis vertonen met haar eigen waarneming. Er is zelfs een apart hoofdstukje gewijd aan saturnusvormige UFO's, en in één van die verhalen wordt eveneens gewag gemaakt van inzittenden. Of die overeenkomsten toevallig zijn of niet moeten we ons in ieder geval afvragen. Hebben de getuigen het "UFO-fotoboek" gebruikt als inspiratie voor een verzonnen verhaal? De onderzoekers denken van niet, maar achten het wel mogelijk dat zij de details van een echte UFO-ervaring bewust of onbewust hebben bijgekleurd na het lezen van dit boek.

Een ander negatief aspect komt voor in zowat alle CE-meldingen: we bedoelen de afwezigheid van andere getuigen. Enkele weken na het onderzoek postte Martin HOLWERDA een 500-tal stencils in de flatgebouwen die het Bachplein omringen. In die rondstuurbrief vroegen we aan de flatbewoners (ongeveer 2.000 potentiële getuigen!!!) of ze enkele jaren geleden misschien een ongewoon verschijnsel hadden waargenomen in de omgeving van het Bachplein. Twee maanden later nog geen enkele reactie...

Dat er geen andere getuigen zijn komen opdagen pleit niet direkt tegen de geloofwaardigheid van de waarnemers. Als B. en A. een verhaal verzonnen hadden dan zouden ze wel ingezien hebben dat er tijdens een eventueel onderzoek (waarvoor ze overigens zelf de toestemming gaven) gezocht zou worden naar andere getuigen. Ze zouden hun verhaal van een laagvliegende UFO dan eerder in het vlakbij gelegen polderlandschap gesitueerd hebben en niet in de onmiddellijke nabijheid van minimum 2.000 potentiële getuigen. Anderzijds is het natuurlijk mogelijk dat UFO's een "persoonlijk" verschijnsel zijn en dat de waarneming alleen bestemd was voor B. en A. In ieder geval vormt het uitblijven van aanvullende getuigenissen geenszins een bewijs dat de getuigen ongeloofwaardig zijn. Het is een probleem dat eigen is aan het UFO-onderzoek en dat bijna in elke UFO-melding opvalt.

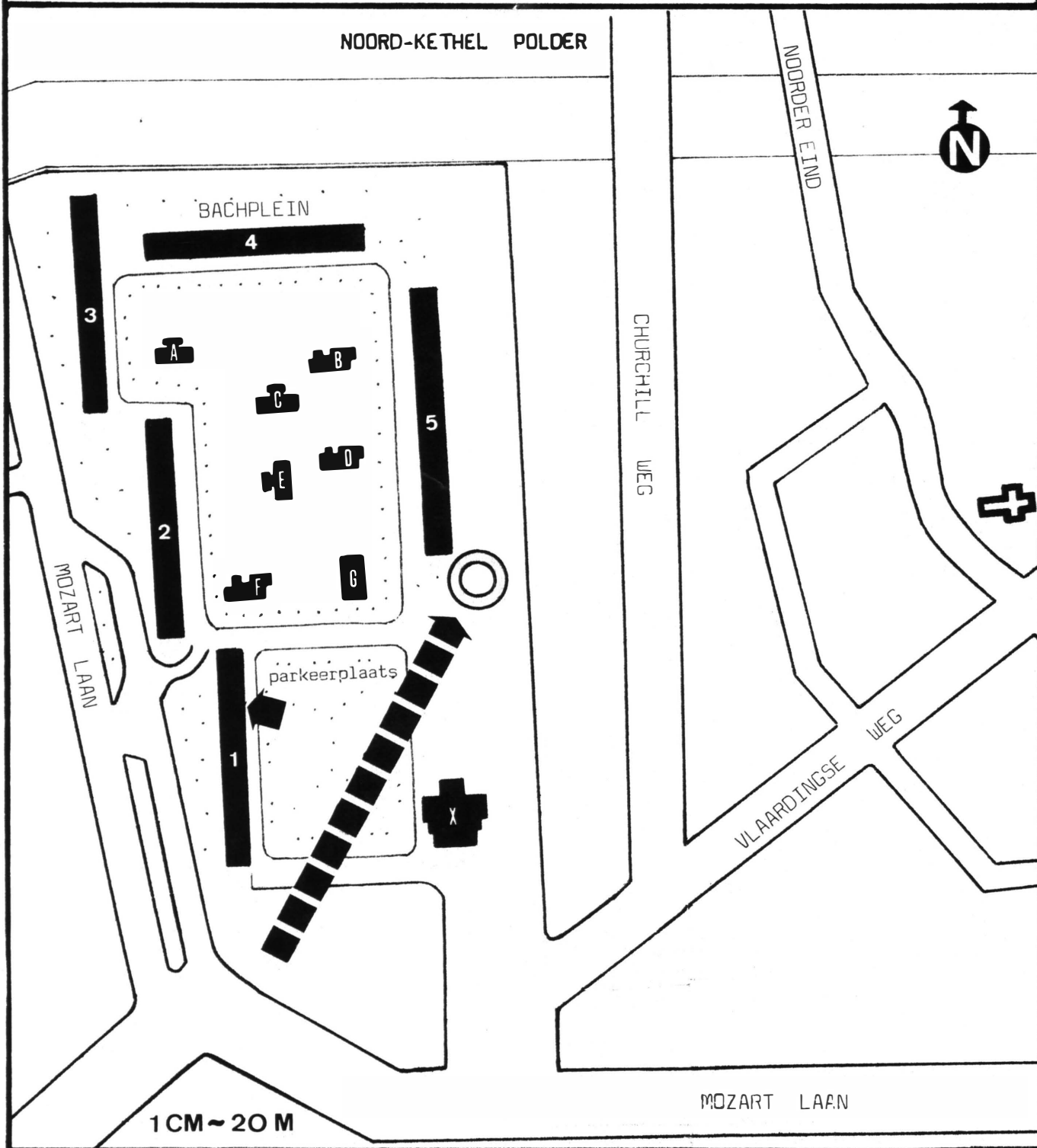
Voorts zijn er duidelijke tegenstrijdigheden in de beweringen van beide getuigen, maar wat de onderzoekers vooral dwarszit is dat het huidige relaas van mej. B. veel spektakulairder is dan het verslag dat zij de morgen na de feiten opstelde. Het is ook erg jammer dat het gelijkaardige verslag van dhr. A. verloren raakte. Hierdoor is het onmogelijk geworden om zijn oorspronkelijke verklaringen te vergelijken met die van zijn vriendin, en met wat hij nu over de waarneming vertelt.

Dat B. en A. een verhaal verzonnen hebben om in de belangstelling te komen mogen we uitsluiten, aangezien zij de waarneming drie jaar voor zich hielden en bovendien anoniem wensen te blijven. Een positief element vormen de meteorologische gegevens die we van het KNMI ontvingen. Deze stemmen volledig overeen met wat de getuigen zich nog van het weer herinneren. Zulks wijst erop dat ze zich die nacht buiten bevonden en dat ze toen inderdaad iets memorabels meegemaakt hebben. De getuigen maakten tijdens ons interview een sympathieke en geloofwaardige indruk, en ook de moeder van B. bevestigde dat zij destijds vreemde verschijnselen hadden waargenomen.

Er rest ons nu nog om enkele berekeningen te maken, zodat we kunnen nagaan of de door de getuigen gemaakte schattingen betrouwbaar zijn.

RUWE PLATTEGROND VAN DE WAARNEMINGSPLAATS

- 1, 2, 3, 4 en 5 zijn de genummerde flatgebouwen die het Bachplein omringen.
- a, b, c, d, e en f zijn de klaslokalen die zich op het plein bevinden.
- g is de gymzaal
- x is een openbaar gebouw
- De korte zwarte pijl duidt de plaats aan waar de getuigen zich bevonden.
- De lange onderbroken zwarte pijl duidt het vermoedelijke traject aan dat de UFO zou gevolgd hebben.

ENKELE GETALLEN

In de onderstaande tabel werden een paar concrete gegevens afgedrukt i.v.m. de waarneming van de saturnusvormige UFO. Bij het opstellen van die tabel hielden we rekening met het verslag dat mej. B. op 14 juli 1979 samenvatte, maar ook met de recente verklaringen van beide getuigen. Voor de getallen in de linkerkolom maakten we ondermeer gebruik van een gedetailleerde plattegrond van het Bachplein.

	min	-	max		min	-	max
• Zichtbare afgelegde weg:	150m	-	500m	• Afmetingen van het object:	3,50m x 3,50m	-	15m x 7,50m
• Kortste afstand tussen object en getuigen	:	45m	-	70m	• Snelheid	" "	" : 10 km/u - 30 km/u
• Langste afstand tussen object en getuigen	:	100m	-	400m	• Hoogte	:	18m - 40m
					• Duur van de waarneming	:	18 sek - 60 sek

Wanneer we met deze getallen enkele verifiërende berekeningen maken om te zien of de onderlinge verhoudingen mogelijk zijn, dan vinden we geen tegenstrijdigheden. Dit mag ons ook niet verbazen aangezien we met deze getallen alle kanten uitkunnen: het verschil tussen de minimum-schattingen enerzijds en de maximum-schattingen anderzijds, is in de meeste gevallen veel te groot. Ook deze gegevens bieden ons dus weinig houvast.

10. SLOTEVALUATIE

De onderzoekers achten het zeer waarschijnlijk dat B. en A. minstens één vreemd verschijnsel hebben waargenomen in de nacht van 13 op 14 juli 1979. Er zijn echter wel twijfels gerezen i.v.m. de details die zij over hun waarneming verstrekken. Wij vermoeden dat hun herinneringen aan de feiten in de loop van de jaren sterk aangetast werden. Dit blijkt uit de tegenstrijdigheden in hun verklaringen, maar vooral ook uit het recente verhaal van mej. B. dat veel spektakulairder is dan wat zij in 1979 over de waarneming had opgeschreven. Het is mogelijk dat het "UFO-fotoboek" bij dit alles een belangrijke rol heeft gespeeld. Hoe de UFO er nu in werkelijkheid uitzag, op welke afstand hij zich van de getuigen bevond, en of er zich al dan niet wezens in het ronde voorwerp ophielden, blijven onbeantwoorde vragen.

Ondanks de negatieve aspecten die we in dit rapport hebben opgesomd, blijft deze CE III-melding één van de best gedocumenteerde gevallen afkomstig uit Nederland. Wij klasseren "de zaak Schiedam" daarom als "INTERESSANT".

- (1) "UFO-fotoboek" geschreven door Hubert MALTHANER en Adolf SCHNEIDER, en uitgegeven bij Ankh-Hermes in Deventer, in 1977.
- (2) Op citaat: Hans VAN KAMPEN in "Aarde & Kosmos" nummer 3-77 op p. 137.

AANVULLENDE NOTA: GETUIGEN B. EN A. VOOR DE RADIO

Op 20 juni 1983 zond "Radio VERONICA" een programma uit over UFO's. Het was een aflevering uit de serie "Het Zwarte Gat", een reeks programma's handelend over allerlei paranormale fenomenen. De reeks kan al verschillende jaren via Hilversum 2 beluisterd worden. In de uitzending van 20 juni kwamen ook B. en A. aan het woord. De programma-makers waren hun adres via Martin HOLWERDA te weten gekomen. Toen de getuigen hun verhaal nog eens voor de radio overdeden, doken er weerom enkele nieuwe details op. Ditmaal vertelde mej. B. dat de inzittenden van het saturnusvormige voorwerp in een gebogen houding stonden en dat "het net leek alsof ze ergens mee bezig waren". Beide waarnemers bevestigden nog eens dat het om slanke, donkere silhouetten ging die "iets groter leken dan normale mensen". Maar dhr. A. merkte op dat zulke schattingen minder betrouwbaar zijn omdat de kromming van het ronde voorwerp, het juiste aspect van de wezens misschien vervormde. In het programma werden ook de namen van de getuigen voluit genoemd. Het is echter niet zeker of dit met of zonder hun goedkeuring gebeurde.

NAGEKOMEN BERICHT:

Volgens de laatste berichten zou het BUFORA-congres toch doorgaan in Buckinghamshire en NIET in Londen zoals enkele geruchten deden vermoeden !!!

SUMMARY OF THE S.V.L. - MAGAZINE NO 2/7

BY WIM VAN UTRECHT

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. SVL is the sister-organization of GESAG (please consult the "UFO Encyclopedia" edited by Margaret SACHS, on p. 135). Its director is Wim VAN UTRECHT. SVL publishes a trimonthly magazine in the Flemish language, called "SVL Tijdschrift" (SVLT) or in English: "SVL Magazine".

Because many UFO reports of high-strangeness are regularly described in these pages, the study group decided in January 1983 to add an English and French summary to the magazine, in order to inform foreign researchers and organizations about the present state of UFO-research in Belgium and Holland.

The prize of an annual subscription to the SVL-magazine amounts to 300,- Belgian Francs for 4 issues. If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36 to be addressed to Wim van Utrecht, Dever 28, 2000 ANTWERP. Belgium.

All correspondence should be sent to the same address. Please do excuse the translator for his difficulties of expressing himself correctly in the English language.

THE CASH-LANDRUM INCIDENT (p. 3)

On p. 3 we describe the well-known CASH-LANDRUM case in which three witnesses, two elder woman and a young boy, were exposed to the radiation of a low-flying UFO. The incident occurred in Texas on December 29, 1980. The principal investigator was MUFON-cooperator John SCHUESSLER, who also founded a scientific research team called "Project VISIT". The investigation revealed that the UFO, which was observed together with a large number of helicopters, was probably some kind of experimental craft in difficulties. The radiation that was emitted by the object caused sincere damage to the health of the two woman, but no one ever came forward and admitted to be responsible for the incident. The article we present in SVLT was compiled by using articles that appeared in "the MUFON UFO Journal" and in the popular, futuristic "OMNI-magazine".

* MUTUAL UFO NETWORK (MUFON): 103, Oldtowne Road, Seguin, TEXAS 78155. USA.

° Project Vehicle Internal Systems Investigative Team (Project VISIT): Post Office Box 877, Friendswood, TEXAS 77546. USA.

CLOSE ENCOUNTER IN ESTHONIA, USSR (p. 6)

This article is a translation from the Swedish magazine "AFU-Newsletter" (May-August 1982). It describes the experience of an Estonian workman, who observed a shape-changing object and a robot-like creature on a Sunday-evening in August 1980. During the encounter an orange beam of light came from this "creature" and struck the witness. The latter then started to fall backward, but strangely enough felt no shock as he reached the ground. The case was investigated by Estonian ufologists and reported to AFU by some Finnish researchers who had heard about the experience during a visit to Estonia.

* Archives For UFO-research (AFU): P.O. Box 11027, S-60011 NORKÖPING. Sweden.

MORE ON THE BIRTH-TRAUMA HYPOTHESIS (p. 7)

The investigations carried out by Alvin H. LAWSON and Dr. William McCALL are the subject of this article. According to LAWSON there might be a link between birth-trauma and UFO-abduction tales related under hypnosis. Experiments showed that people who never had a UFO-encounter, can produce similar abduction stories when asked to do so by a hypnotist. These "imaginary abductions" are in no way different from the "real abductions" says LAWSON. During a recent experiment a woman who had a specific birth problem was regressed to her time of birth, and afterwards given an "imaginary abduction". The investigators were enthusiastic when they noticed that this problem -breech (posterior) with partial placenta praevia- also turned up in the "abduction" tale. Her story included a number of breech-images, and finally she left the UFO by backing out.

(Source: Robert WANDERER in "The MUFON UFO Journal" N° 180, February 1980.)

THE SVL INVESTIGATION NETWORK (p. 8)

On p. 8 we portray the members of our investigation-team by giving a short description of their UFOlogical background. The SVL-network consists of five regular on-site investigators. They are: Ronny BLOMME (West-Flanders), Luc DEVINCKE (East-Flanders), Pieter HENDRICKX (Brabant), Martin HOLWERDA (Rotterdam, Holland) and Nestor LIBERT (East-Flanders).

CE III IN SCHIEDAM ON JULY 14, 1979 ? (p. 10 and cover)

A Close Encounter of the Third Kind was reported from Schiedam, a very densely populated town in the province of South-Holland, only a few miles west of Rotterdam.

Two witnesses, a girl aged 18 and her boy-friend aged 20 (age at the time of the sightings), claimed to have observed several nocturnal lights during the summer of 1979. On one occasion (in the night from July 13th to July 14th) a saturn-shaped object appeared from behind the apartment building where the female witness lives together with her parents and her brother. From the balcony on the third floor they watched the object floating slowly over the parking place in front of the building. A few moments later it disappeared in the vicinity of another block of flats. As it moved above the parking place, at an estimated altitude of minimum 60 and maximum 130 feet, a snoring sound could be heard. The object followed a rectilinear (or almost rectilinear) trajectory, and always maintained the same altitude. It consisted of a round orange body with a yellow rim around it. According to recent statements made by the witnesses, there were two or three dark silhouettes visible inside the UFO. However this very interesting detail was not mentioned in their original statements. "We never talked about these 'black shades' because people would laugh at us" the girl explains, she specifies that "the silhouettes looked slender" and that "no features or other details could be discerned". According to the male witness the entities were seen through portholes but according to his girl-friend the central body of the object was made of a glassy substance, with no portholes visible. In an account that she drew up the morning after her CE-experience, the girl further mentioned that the light-emitting UFO was pulsating.

On April 9th, 1983 Wim VAN UTRECHT en Martin HOLWERDA visited Schiedam and interviewed the witnesses. During our investigation some negative elements came forward. We summarized these as follows:

- Previous to the observation of the saturn-shaped object, the mother of the female witness had bought a book on UFO's. In this book several CE-cases are described and richly illustrated. Noteworthy is the fact that one small chapter is completely dedicated to saturn-shaped UFO's.
- The investigators have the impression that the memories of the witnesses are affected by the long period that separates the initial experience from our on-site investigation. We think it is possible that several fantastic elements were added to the story during these past four years.
- In the course of our separate interrogation we noted some discrepancies, especially in connection with their estimates of distances and dimensions.

But there are also elements that underline the credibility of the witnesses:

- The mother of the girl confirms that they have seen strange phenomena on several occasions during that summer in 1979.
- The witnesses have an exact recollection of the state of the weather at the time they observed the saturn-shaped object. This suggest that they were indeed outdoors that night and experienced a memorable event.
- The investigators have no doubt about the reliability of the witnesses. In fact the girl has showed herself to be very concerned about the manner in which we published their claims.

Another very typical element is the following: in spite of the fact that the observation-site is surrounded by five large apartment buildings (at about 2.000 potential witnesses), and in spite of our efforts, no supporting testimonies could be found.

The Schiedam case is undoubtedly one of the most interesting well documented CE III-incidents ever reported from Holland.

FOR MORE DETAILS, WRITE TO: WIM VAN UTRECHT, OEVER 28, 2000 ANTWERPEN. BELGIUM.